

Med underjordiskt

Sara Stridsberg är tillbaka med nyskrivna pjäsen *Medealand*, med den antika myten om Medea som utgångspunkt. Arbetaren sökte upp författarinnan för ett samtal om hennes skrivande, om mödrar och om teatern.

AV BJÖRN SCHAGERSTRÖM (TEXT) OCH JAN-ÅKE ERIKSSON (FOTO)

Hur var Medeahistorien att jobba utifrån och vad är din ingång till Medea?

– Det var hemskt och ljuvligt. Jag var väldigt rädd för att börja skriva. Jag var rädd för våldet, oförsonligheten, det obönhörliga i hennes öde. Jag skrev pjäsen väldigt fort för att komma därifrån, jag var rädd att bränna mig på varje ord.

Ingela Olsson och Noomi Rapace återkommer från pjäsen *Valerie Solanas ska bli president* i uppsättningen av *Medealand*. Hur kommer det sig?

– Ingela Olsson och jag ville fortsätta arbeta tillsammans efter min förra pjäs. Vi vill alltid fortsätta arbeta tillsammans, tror jag. Och jag och Noomi pratade om *Medea* någon gång under repetitionerna med *Valerie Jean Solanas ska bli president i Amerika* där hon var med och det var ett samtal som fastnade hos mig. Jag ville gärna skriva för just Ingela och Noomi för den där oresonligheten de har.

Är du involverad i teaterproduktionen på fler sätt än som manusförfattare?

– Jag skrev för Noomi Rapace som *Medea* och Ingela Olsson som regissör. Så det var klart när jag började skriva i vems händer min text skulle hamna.

– Förra veckan besökte jag en repetition på *Medealand* för första gången. Efteråt hade jag en känsla av att jag hade sprungit tusen mil, fast jag suttit alldeles stilla och tittat en dag. Jag har en del synpunkter när jag väl är där, men det är deras arbete som pågår nu.

Hur är det att skriva drama jämfört med romaner? Går du likadant tillväga i hur du skriver för scenen och prosa?

– Att skriva en roman är att gå ner sig fullständigt i ett träsk av röster och bilder som pågår i årtal och som blir hela ens värld. En pjäs känns mer hanterlig. Jag har skrivit mina två pjäser på beställning från teatern, vilket kanske har bidragit till ett annat sorts skrivande inbillar jag mig, det

finns en riktning, en väntan, avgränsning i tid och rum. En roman väntar ingen på.

– Att tänka kring en teaterscen där karaktärer rör sig och sedan börjar tala är en första avgränsning. Romanen känns mer gränslös och förvirrande. Att skriva en roman är lite som att försöka skriva på himlen.

Ofta läggs kreativa kvinnor – serietecknare, konstnärer, filmare, författare etcetera – in i en kategori och automatiskt talas det om deras verk som "åh, ännu en feministbok, ännu en feministserie". Är det något du upplevt med dina böcker?

– Att läsa recensioner är som att titta in i en grotesk spegel där det ofta är mycket svårt att känna igen sig. Det som händer

"De ska älska min text."

senare hos läsare vet jag ingenting om. Det är det som är det fina med att skriva. Texten hittar fram långsamt och under tystnad.

Vilket förhållningssätt har du till dina läsare?

– Mina eventuella läsare känns som en avlägsen dröm. Hon eller han läser ju boken långt efter det att jag slutat skriva. Då är jag inte där längre. Jag tycker om den sortens tysta tal. Den franska författaren Marguerite Duras skrev i sin sista bok *Det är allt* att skriva är att tala och tala samtidigt. Det är det fina med att skriva, att inte behöva tala ansikte mot ansikte med mottagaren. Det är en verksamhet för skygga karaktärer.

– Jag tänker på den litterära texten som ett underjordiskt underspråk som pågår hela tiden och som vi inte riktigt kan benämna. Kanske är det därför kritiken ofta försöker sig på förenklingar och trivialiserar texter, eftersom kritiken på något sätt är chanslös.

Vill du ha kritiska läsare?

– Jag tror inte att jag längtar efter kritiska läsare i allmänhet, däremot har jag några

Sara Stridsberg tycker att det offentliga samtalet har blivit okänsligt och brutalt, medan den litterära texten får lov att vara mer subversiv och tvetydig.

Detta verk är licensierat under Creative Commons Erkännande-Icke-kommersiell-Inga bearbetningar 2.5 Sverige licens. För att se en kopia av denna licens, besök <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/2.5/se/> Verket har publicerats i www.globalarkivet.se.